

Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er modstander af monopoler. Vi ønsker alsidighed, og vi mener, at dette forslag, som åbner for det private udlejningsbyggeri, vil fremme alsidigheden. Det er ikke sådan, at vi ikke ønsker det almennyttige boligbyggeri, det gør vi bestemt, så vi får en supplerende mulighed, der totalt set vil være til gavn for det samlede boligmarked. Derfor hilser vi dette forslag velkommen og vil meget gerne lægge stemmer til, at disse muligheder for at fremme privat udlejningsbyggeri bliver en realitet.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning***Lovforslaget**

vedtoges med 72 stemmer (KF, V, FP, RV, CD, KRF og Steenholdt (GrønL.)) mod 50 (S og SF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 104:

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Kvoter for 1989, ændret finansiering af privat andelsboligbyggeri og byggeskader i almennyttigt boligbyggeri, godkendelse af nye almennyttige boligselskaber).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).

(Fremsat 17/11 88. Første behandling 22/11 88. Betænkning 9/12 88. Anden behandling 13/12 88. Tillægsbetænkning 14/12 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Svend Andersen (S):**

Nu ser det ud til, at det ikke bare er i Boligudvalget, at det er umuligt at få boligministeren i tale. Heller ikke her i folketings salen ser det ud til, at boligministeren agter at tage del i debatten og fremkomme med nogle synspunkter

om de ting, der er blevet sagt. Vi må håbe, det ikke er en vane, boligministeren tillægger sig, men at det bliver muligt herefter trods alt at få en fornuftig snak om noget så vigtigt som, hvordan boligpolitikken skal laves fremover.

Også vedrørende dette lovforslag har vi meddelt, at vi vil redegøre for vores stilling her ved tredjebehandlingen. Lovforslaget indeholder jo en bestemmelse om, at der kan bygges almennyttige boliger, og som sådan er det jo en positiv lovgivning, som vi burde stemme for, men vi må beklage, at boligministeren – måske for at fremme det private udlejningsbyggeri, som blev besluttet under det foregående dagsordenspunkt – har indlagt nogle stramninger også her over for det almennyttige boligbyggeri.

Det drejer sig for det første om rammebeløbet. Boligministeren har sagt, at der for 1989 ikke må ske nogen regulering af rammebeløbet. Det betyder, at de stigninger, der kommer inden for byggeriet – de omkostninger, byggeriet bliver pålagt – skal kompenseres ved tilsvarende dårligere kvalitet inden for det almennyttige boligbyggeri.

Jeg er lige blevet opmærksom på, at Boligstyrelsen i den senere tid har forhandlet med arkitekterne om forhøjede honorarer for 1989 i størrelsesordenen 5–7 pct., så vidt jeg har forstået. Det er altså omkostninger, der skal dækkes af et rammebeløb, der ikke får samme stigning, og det kan kun betyde, at kvaliteten af det almennyttige boligbyggeri bliver ringere. Til gengæld skal arkitekterne have større honorarer for at lave dårligere boliger. Det er en ulempe, som vi må tage klart afstand fra.

Også når det drejer sig om finansieringsreglerne, ændrer boligministeren ved nogle principper. Det har hidtil været sådan, at grundkapitalen skulle udbetales kontant. Det har finansministre og tidligere boligministre gradvis fået ændret på den måde, at man i stedet for at optage indlån optager lån i det almennyttige boligbyggeri. Det betyder, at der for 1989 i hver almennyttig bolig skal optages 15 pct., der ellers skulle have været optaget som indenlandsk statslån.

Det er ganske vist i første omgang uden ulempe for beboerne, og det er til glæde for finansministeren, der så ikke behøver at komme og anmode Folketinget om at få lov til at optage et indlån, men det betyder alt i alt, at der